

IDROTTS-FÖRENINGENS MEDLEMSBLAD

Djurgårdens Idrotts-Föreningens organ för idrott och skytte

8:e årg.

1916

Utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

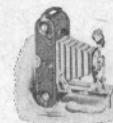
Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.
Redaktör och ansvarig utgivare: J. C. N. af KLERCKER.
Torstenssonsgatan 7. Riks Telefon 137 65.
Tidningens expedition: Riddaregatan 17.
A. T. * 127, * 58 42, R. T. 75 38.

ANNONSPRIS:
10 öre pr mm. spalthöjd,
(spaltbredd 100 mm).
Marginalannonser 10 kr.

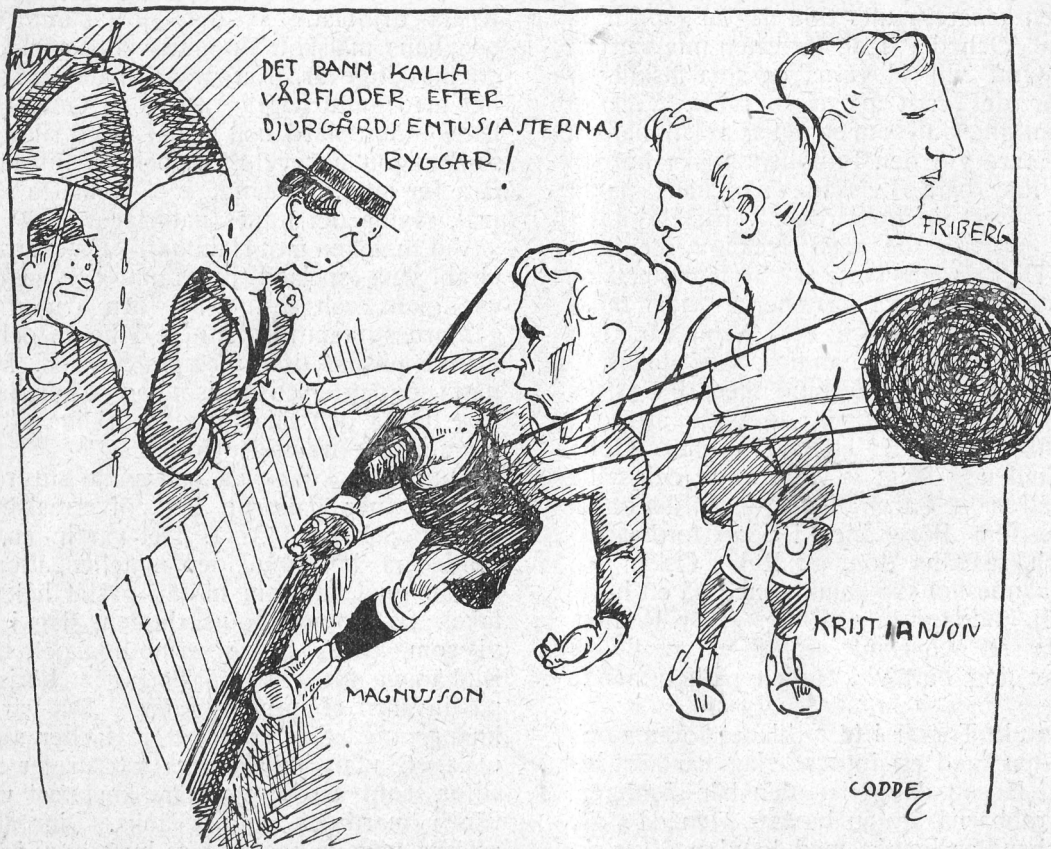
M. L. Anker
Merchant Tailor
H. K. H. Hertigens af Västergötl. Leverantör
27 BIRGER JARLSGATAN
(vid Engelbrektsplan)
Allm. Tel. 58 26 Telegrafadr.: Anker
Riks Tel. 40 35 Stockholm

*Köp Edra kameror samt låt framkalla, kopiera
och förstora hos* **Nerliens**
R. T. 3 95 & 6 65 Regeringsgatan 31
A. T. 56 69 & 95 62

En bild från de mörka dagarna i våras.

Några Örgryte-spelare som tvingat många djurgårdsentusiaster att använda uttryck, som ej skulle gillas af Svenska Morgonbladet.

Fem svarta kapitel ur Djurgårdens fotbollshistoria.

Huru vi blefvo jumbo i Svenska serien våren 1916.

*Motto: Har himlens blix, har åskans knall
vår fotbolls murar sprängt?
Fanns ingen man i laget kvar?
Det frågtes blott — det gafs ej svar.*

(Fritt efter Runeberg)

Vi djurgårdsentusiaster glömma aldrig den svarta våren 1916. Det vill säga vi skulle vilja glömma, men vi kunna inte. Vi blefvo för hårdt pröfvade. Alldeles som Europas folk om några årtionden skola erinna sig de långa, smärtsamma åren under världskriget, komma vi djurgårdare alltid att tänka på våren anno 16.

Våren brukar ju alltid vara de nyfödda förhoppningarnes tid, och jag minnes hur förtröstansfullt djurgårdsentusiasterna sade till hvarandra. "Det här blir Djurgårdens år. Bara stjärnspelare i laget." Visserligen var Melcher Johansson borta och studerade brödkort och försökte sig på köttlösa dagar nere i Stettin. Och Putte Frykman hade begifvit sig till Norrland för att mäta timmerstockar och klå Norrlandsbönder i femkort. Runn hade också försvunnit och gifvit sig af till Boden, medan han väntade på ryssen och sin generalsutnämning. Men Vicke, Backis, Hemming, Karlstrand och Knata hade vi ju kvar, fast ryktet påstod, att den senare skulle dött någon gång fram på vårsidan. Och det hade förresten inte varit så underligt. Gud vill ju gärna ha sina älsklingar tillbaka står det visst på något ställe. Vicksell verkade hemlighetsfull som en pytisk prästinna, och hans beundrare vid den fotbollspolitiska hörnan nere i Feiths, bara hviskade när hans namn kom på tal: "Fin-fin förstär'u öfverdjäklig i år." Och så upprepade de med lyckliga leenden: "Detta blir Djurgårdens stora år. Seriemästerskap, fotbollsmästerskap. Bara matcherna ville börja snart. Snön går visst aldrig bort denna vår. Det blir förstäss synd om de andra. Men de ha ju aldrig riktigt kommit underfund med djurgårdsenergien. Dåliga psykologer, som de äro och omöjliga, när det gäller att ta lärdomar. Göteborgarne skall nog laget ta vid hornen, och ställa på rätta platsen — i andra ledet — om det också skall finnes fem Börjesöner i deras fordwardskedjor. Och så säger dom att Rulle, Oskar och Danto i Johanneshof ska komma med på ett hörn. Kom och säj, goddag sen!" "Rulle, Oskar, Danto." hördes som ett eko rundt omkring bordet, och och samtalet dog bort vid tanken på kommande triumfer.

Ibland kunde Torvar i Idrottbladet komma och störa andakten med ett inpass: "Jag har hört, att Djurgården får ett dåligt lag den här säsongen. De bästa grabbarna äro ju borta". Men då strök alltid grosshandlar Petsén med handen öfver sin klötrunda mage, flyttade sig bättre upp i soffhörnan och svarade: "Folk hör så mycket nu för

tiden. Det måste vara något genomgående fel på öronen. Nyss var det en herre här inne och drack en kopp kaffe. Han påstod sig ha hört, att redaktör Tegnér alias Torvar, Sten etc. skulle ha skjutit sig. Och hvad mer var. Han kunde lämna en hel del detaljer om händelsen, dess förlopp och möjliga orsaker. Det är i alla fall tråkigt att behöfva konstatera, att den karlen hört fel. Han såg så hygglig och trovärdig ut. Men har det inte hörts något om gnagarnas lag? Ekis diskvalifikation skall visst förlängas med tio år, och Todde lär ha brutit bägge benen, då han lärde ett par småpojkar hoppa hage i Humlegården."

Emellertid blef det vår och i vårsolen spirade snart djurgårdarnes förhoppningar i kapp med gröngräset. Man klarade sina strupar för de kommande jubelropen och diskuterade målsiffror, som inte alla världens forwards tillsamman skull kunna åstadkomma — men djurgårdarna skulle göra det. Schlaaf var fenomenal på målskott, påstods det. Knata dribblade så det gjorde ondt i ögonen, och hans målskott duggade täta som kulorna ur ett maskingevär. Karlstrand hade ökat sin snabbhet med ännu några knop, och Gotte Johansson hade blifvit hård och brutal — ett riktigt råskinn, som någon uttryckte sig, och en fullständig lifsfara för sina motståndare. Det måste således bli mål, såvida det finnes naturlagar.

Vid matchen mot Hammarby löstes struparna — Grabbarna spelade ju grannt och segrade. Det var glam och munterhet den dagen på Djurgårdarnes stamtillhåll nere i Feith, och i skummande pilsner dracks säsongens skål. Men redan nästa söndag — en aprilsöndag — komma molnen. Inte tjocka och täta men tillräckliga att en smula skymma för framtidsutsikterna.

Otur tänkte man då och sökte sin tröst i detta slagord, när gaisarne helt öfverraskande slog våra pojkar med 2-1. Det var ingen, som behöfde gå hes från den matchen, utom ett par dussin gnagare, som nästan gastat håll på läktartaket. Så kommo olycksbuden slag i slag, och vi som känt oss öfvermodiga och säkra som Rumänien före krigsförklaringen började tvifla på tillvaron af en nådig försyn. Det var inte små, knappa nederlag, där ett mål eller så afgjorde utslaget, utan fullständiga katastrofer med målsiffror, som en djurgårdare knappast under den värsta mardröm kunnat tänka. Djurgårdsentusiasterna vågade knappast se hvarandra i ögon, och pinades af det ständiga talet om A. I. K., världens bästa lag, dess fina form och oöfvervinnelighet

och om den svenske Lacey, Groth, som med djurgårdarnes hjälp lyckades göra ett par mål nere i Köpenhamn. Det var tyst kring bordet nere i Feith, eller talade man om allt annat än om Djurgården. En gång kom den allestädes närvarande Tegnér ditin och slog sig ned i kretsen. Med sin egen vanliga tilltagsenhet började han: "Djurgårdarne få inte annat än smörj nu för tiden. Hva kan det kom . . ." "Fördubblingen," afbröt honom Petsén, "det brinner visst på Östermalm. Jag tyckte brankåren for förbi. Då måste jag skynda. Det kanske är hemma hos mej. Jag måste hjälpa till och släcka." Sade och gick. "Vi kanske också kunde vara till nytta," yttrade helt impulsivt en af de kvarvarande. "Kom så följa vi efter." Tegnér måste gå till ett annat bord för att få sällskap, och fann det hos sin vän fotbollsdomaren Gelbord.

Men vid Dramaten stod en klunga djurgårdare i det klara lampskenet, och diskuterade "Ja nu blir det snart en vändning", hördes någon yttra. Putte har kommit till stan och Köping skall spela center, och . . . fortsättningen drunknade i larmet från ett par bilar som susade förbi. — Men det blir en annan historia, som får läsas i andra nummer.

Jn.

Här följa i kronologisk ordningsföljd referat öfver de fem sista matcherna. Bilden här nedan ger endast en svag aning om den bild af djupaste nedslagenhet, som djurgårdare och bollspelare erbjödo den svarta våren 1916.

Gaisarne vinna sin första seger i Stockholm (2-1) — på Djurgårdens bekostnad.

Råsunda den 24 april.

Annandag Påsk hade Djurgården att utkämpa sin första mera allvarliga kraftmätning för året. Laget var visserligen ej färdigtränat, men man hoppades på djurgårdsenergin och den goda turen — det senare en faktor, som ej saknar sin stora betydelse på fotbollsplanen. Motståndarne voro Gaisarne, om hvilka man visste, att det var ett godt lag med hård och uthållig taktik, men utan någon omväxling eller originalitet i spelet.

Det blef massvandring af djurgårdare ut till Råsunda, och äfven en hel del andra hade letat

sig dit ut för att få se fjolårsfavoriterna i aktion. Hade man emellertid haft några glada tankar på ditvägen försvunno de snart, då man suttit en stund på Råsunda-läktarens allt annat än bekväma bänkrader. Gaisarnes lag var mer än godt och visade sig i många stycken stå långt öfver djurgårdarne. Visserligen började de senare matchen med en rad anfall i stor stil, men gaisarnes försvar grep alltid in in rätta ögonblicket, och åskådarnes förhoppning på mål hunno knappast vakna, förrän chanserna voro ödelagda. Ekberg, som gick högerinner, sköt ett skott vid sidan och några försök att föra fram spelet på yttrarna stoppades hastigt eller strandade på innermännens oförmåga och bristande handlingskraft. På Knatas plats märktes Rockström, men alltför långsam och obehärskad i sina rörelser utgjorde han som sagdt sällan någon fara för motståndarne.

Lika hastigt som djurgårdarnes offensivanda vaknat, lika hastigt slocknade den, och spelet gled alltmera öfver till de vältränade uthålliga gaisarne. Djurgårdsförsvaret började svikta på en hel del platser, och särskildt Frykman, som för tillfället gästade hufvudstaden, hade svårt att manövrera sin tunga kroppshydda på den slippriga planen. Matchbarometern visade alltmera tendenser att peka på storm och oväder för Djurgården, när man såg gaisarne i snabba passningar gång på gång drifva bollen upp mot djurgårdsmålet. Om nu sålunda den ganska beprövade djurgårdsenergin svek, så kom i stället den goda turen ett ögonblick till undsättning. Djurgårdarne lyckades med dennas hjälp tillkämpa sig det första målet genom Schlaaf, som på en passning från Karlstrand fick bollen förbi göteborgsmålvakten. Men så lämnades de svartblå åter åt sig själva, och göteborgarnes motattacker började — för att utan afbrott fortgå till matchens slut. Djurgårdens bakre försvar kanske gjorde sitt bästa mot sina påträngande motståndare. Trycket blef dem dock till slut öfvermäktigt och gaisarnes energiska högerinner och center kunde hvar sin gång skjuta i mål — och härmed vinna matchen åt Göteborg. Djurgårdsentusiasternas förhoppningar hade fått den första hårda knäcken.

Jn.

När A. I. K. triumferade öfver oss (0-4).

Råsunda den 7 maj.

Spelare, Djurgården: Runn, Olsson, Gustafsson Hemming, Vicksell, Jansson, Dantovitz, Ekberg, Schlaaf, Söderberg och Karlstrand.

A. I. K: Bergqvist, Malm, Runeborg, Lindström, Nilsson, Spångberg, Bergström, Gunnarsson, Svenson, Groth, Sundberg.

A. I. K. har utspark i motvinden, och Svensson får i gång ett anfall som stoppas av Olsson, vilken dock straxt efter får anledning att göra om manövern, då Groth energiskt försöker fullfölja det goda uppslag Svensson givit.

Djurgården blev emellertid icke svaret skyldig: Wicksell dämpar en boll med hufvudet, släpper ned den till högra foten och lägger upp en grannpassning till Dantovitz, som snabbt fattar ögonblickets betydelse och ger Ekberg ett överdådigt tillfälle att skjuta. Men Malm genomskådar med klar blick situationen och bryter udden av de blås list med en överlägset gjord brytning, vid vilken han måste fläka sig till hela sin längd. Runeborg skyndar till och bollen är åter vid mitten.

Det är egentligen icke mycket stil på spelet. Passningarna gå i den nervösa, hetsiga farten, sällan väl, och hur goda ansatserna än äro, så brister oftast förmågan. Sedan domaren tilldömt A. I. K. en tvivelaktig hörna och även Djurgården fått en, fastän rättvisare, börjar lejonklorna sticka fram.

Bergström sänder in en farlig passning, som Olsson utmärkt vackert bryter på huvudet, Wicksell tar hand om fortsättningen, och Dantovitz får åter ett tillfälle, men i dålig position slår han bollen död. Utsparken tar Wicksell igen och ger Karlstrand denna gång bollen; denne lägger bollen utmärkt fram för Söderberg, som, efter en kort, god dribbling, lägger upp för skott åt Schlaaf. Skottet blir gott, men Bergqvist rusar ut, och Wicksells ögonblicket därpå följande kanonkula går en hårsman över.

Djurgården hänger med igelns ihärdighet fast vid de svartas mål. Ekberg sumpar ett bra tillfälle, men Lindströms räddning av målet var så briljant, att Ekberg är föranlåten. Schlaaf sänder in två skott, som Spångberg och Bergqvist klara, och bollen från den seneres fot blir A. I. K:s nästa chance.

Svensson kommer igenom på sitt smidiga, slingrande sätt och Gunnarsson får en sådan där passning, som han vill ha, en boll mellan backarna, "brant" framåt. På sådana brukar mål vara i faggorna, men Gunnarsson har otur eller är indisponerad och skottet går över. Ett par minuter och situationen är densamma, men nu skuter han inte i rätta sekunden, och skottet går också snett, ansatt som han blir af Gustafsson.

Först nu kan man märka en lugnare, mera be-

räknad stil över det hela och ibland har man glädje av några synnerligen vackra kombinationer från de båda kedjorna.

Anfallen växla; Djurgårdarna ha de flesta, aikåarna de farligaste. Gunnarsson är åter i farten, men tycks inte vara alls i form, utan Groth får ta vid, vilket dock icke sker tillräckligt smidigt för att Wicksell skall bli ur räkningen. Åter få lagen var sin hörna, som liksom alla andra, läggas upp snett, och spelet är därefter länge på planens mitt.

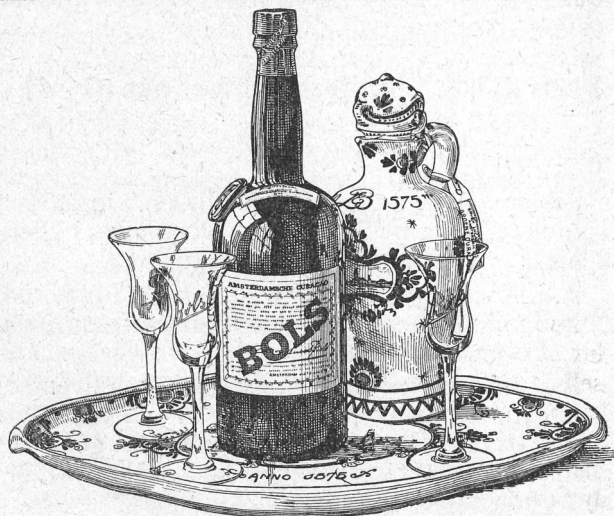
I halvtidens sista två minuter göra kedjorna ånyo storartade ansträngningar; Lindström avslutar A. I. K:s med ett hårt skott som stryker utanför ribban, och Karlstrand avslutar Djurgårdens med en konkurrent till Lindströms, men det går utanför högra stolpen.

Andra halvtids början var den första lik: nervös, slumpig tråkig. Men uppräckningen kom, och från A. I. K:s sida i god och vacker stil. Ögonblicket för mål var dock tydligen ej inne ännu, och Bergqvist får ta halvtidens första skott ett från Jansson och ett från Schlaaf.

Men så kommer det oundvikligt och som nödvändig följd av A. I. K:s allt fastare och beslutssammare spel. Sundberg som första halvtid slagit en hel del bollar åt skogen — han har ont i ryggen, talade systemen om för pressläktaren — får nu en väldig passning som kommer ända till Bergström på andra ytterplatsen. Bergström gör dock det omöjliga, d. v. s. lägger en boll med beräkning till Gunnarsson, som lugnt, obehagligt svalt och lugnt, sänder in den i mål intill ena stolpen.

Det blir A. I. K:s lycka, deras spel ändrar ögonblickligen karaktär, blir målmedvetnare och effektivare fastän inte så säkert som förra söndagens. Svensson skuter en hård boll, som bort gå in, men som slår i ribban då blåsten höjt den, och Sundberg får in flera synnerligen goda passningar. Sedan Runn fått visa flera prov på sina framstående målvaktsegenskaper, bl. a. genom att ta ett briljant skjutet skott från Svensson, ställer den senare honom maktlös genom ett alldeles utomordentligt långskott nära stolpen.

A. I. K. leder med 2-0 och djurgårdarna ha

Största Specialaffär i alla sorters Sport-Dräkter för **Herrar** och **Gossar**

Obs.! Våra egna välkända tillverkningar. Fullständig **Ekipering.** Finaste **Herr-Skrädderi.** Bäst & billigast.

Paul U. Bergströms A/B 74-76-78 Drottninggatan

METROPOL
Normalmstorg

Allm. Tel. 75 67

Riks Tel. 99 06

ett otacksamt arbete i den besvärliga motvinden. Wicksells krafter synas uttömda och han går ut som v.-h. medan Ekberg tar hand om arbetet i centern och Jansson går upp i kedjan. Dantovitz skickar in ett hårt skott som Bergqvist måste ge sig på två gånger för att ta kål på; strax sänder Jansson även därpå in en boll, som Bergqvist räddar med naglarna.

Men i stort sett karaktäriseras spelet av A. I. K:s offensiv. Bergström skjuter. Runn måste boxa ut, men bollen slår ned för Groth, som aldrig är handfallen, utan skjuter i målet. Domaren får för sig att det var off-side och dömer så, men Svensson hämnas svårligen genom att strax därefter göra A. I. K. tredje mål. I detta har publiken stor skuld, i det att spelarna iriterades av dess skrån på hands och ett ögonblick tvekade, vilket var nog för Svensson att hinna göra mål på.

Som första halvtid slutar andra. Vardera laget anfaller: Sundberg sätter ett jätteskott i ribban, och studsan hamnar hos Gunnarsson, från vilkens fot bollen slår i ribbens underkant och in. Djurgårdens sista anfall avslutar Karlstrand med en boll som till hälften är inne i målet men skruvas ut av vinden, och vid full tid har A. I. K. vunnit den ovanligt justa, och ganska vackra matchen med 4-0.

ALA.

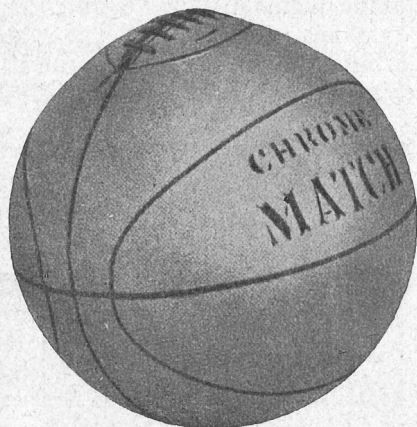
När Djurgården och A. I. K. drabba samman blir det sällan — för att ej säga aldrig — något fint och vackert spel. Men det oaktat motses dessa möten alltid med det mest spända intresse. Detta har sin förklaring däri att dessa matcher anses som ett slags mästerskap för Stockholm och att vinnaren koras till huvudstadens championlag till nästa gång lagen mötas. Så ock nu. Det var icke mycket av vackert spel man fick bevittna, men hela första halvlek och en bit in på den andra var intresset på sin höjdpunkt. Men när Svensson satte in den andra gluggen var utgången given och Djurgårdspatrioten fick trösta sig med att A. I. K:s 2 poäng voro nödvändiga för en Stockholmsk seger i svenska serien.

Mauritz Widforss H. A. B.

Kungl. Hofleverantör

Klarabergsgatan 31, Stockholm

filialer Drottningg. 88 och Karl Johans Basar, Slussen

Fotbollar,
Bollskor,
Hopp- och
Springskor,
Strumpor,
Byxor,
Tröjor,
Hoppställningar
m. m.

Sportartiklar,
Vapen,
Ammunition och
Fiskredskap.

Djurgårdslagets nya sammansättning med ytterligare tre Johanneshovare införlivade diskuterades livligt före matchen. Det fanns djurgårdare som reagerade mot det som oklokt. De nya förmågorna äro visserligen i och för sig något bättre spelare än sina företrädare, men allt för lite bättre för att motivera kombineringsen, och hur skall det nu gå med djurgårdshumöret och energien. Så resonerades det. Nå experimentet utföll knappast tillfredställande — ur djurgårdssynpunkt — men väl dock ej mer nedslående än att man måste fortsätta på den vägen som inlagits.

Till spelet. A. I. K. hade första halvtiden svårt ett få i gång sitt anfallsspel. Varken Svensson eller Gunnarsson syntes vara i riktig kondition, och ofta sumpades upplagda chanser. Svensson spelade dock upp sig så småningom, men Gunnarsson blev aldrig densamme som i matchen mot Göteborg. Under sådana förhållanden var Groth kedjans bästa man. Denne spelare har en aldrig slappnande energi och ett gåpåarhumör som Svensson skulle ha nytta att äga litet av. I går dokumenterade han sig som en dribblare av rang, och det är inte utan att A. I. K. kan tacka en god försyn att Ekroth blev diskad. Om innertrion är A. I. K:s starkaste sida, så är det i stället Djurgårdens stora svaghet. Ekberg blir säkerligen aldrig någon forward och Söderberg tyckes ännu ej vara i form. Djurgårdens yttrar däremot stodo en bra bit framom motståndarnes. Wicksell gjorde ett mycket gott arbete, men orkade ej hålla ut matchen till slut, varför Ekberg fick gå ned som centerhalvback, ett arrangemang som hade varit klokare att tillämpa från början. Spångberg har en tråkig vana att sluta upp med spelet så snart han ser ett fel blivit begånget och i stället signalerar åt domaren, att blåsa av. I går hände detta minst tre gånger. Hur är det, går inte Spångberg domare själf ibland? Blåses det då av på spelarnas kommando? Lindström var matchens bästa halvback — kanske till och med spelare. Djurgårdens nya backar hade ett hårt arbete och skiljde sig ganska bra därifrån. Särskilt gjorde Rune Olsson flera vackra räddningar. Men A. I. K:s backar stodo givetvis ett trappsteg framom, ehuru Runeborg ännu ej är fulltränad och verkar mycket osäker. Runn gjorde många vackra räddningar, varemot Bergqvist ett par gånger var på vippen att dabba sig.

Den svåra missräkningen mot Örgryte (1-6).

Råsunda den 22 maj.

Matchens början blef sensationell. Efter endast ett par minuter hade Djurgården ledningen. Wicksell satte finurligt in en stockholmarna fullkomligt rättvist tilldömd straffspark.

Eggade av framgången satte Djurgården upp samma intensiva fart som mot A. I. K., och lyckades länge hålla sig kvar på Örgrytehalvan.

Öisarnas forwards voro ovana vid bollens underliga studsar på den sura, hala planen och kommo sällan längre än till halvbackarna. Lyckades de någon gång komma längre, var det oftast genom Magnusson, som klarsynt och intelligent, först av alla förstod vikten av att lämpa sitt spel efter de odrägliga förhållandena.

Emellertid förflyttades spelet sedan Schlaaf och Gustafsson förstört ett par chanser mer och mer mot mitten och plötsligt sköt, som en blixtnur ett åskdigert moln, Kristiansson ett ohyggligt hårt skott som Rudén briljant fångade.

Örgryte arbetade allt mer och mer upp sig Kristianssons skott fick en lika djärv efterföljare, men Olsson tog den svåra bollen med en säkerhet, som fäste åskådarens intresse vid honom.

Magnusson motades ideligen och det tycktes vara endast en tidsfråga, när han skulle få in den centrigen på vilket Örgrytes mål skulle komma; ty att mål skulle komma började man få en känsla av. Appelgren fick så helt plötsligt en idealboll från Friberg, gick fram med energi, gav upp bollen i utmärkt vinkel över planen till Magnusson, som enkelt och utan möda passerade Ekberg och Backlund och sedan centrade. Det blev en hård markboll som i klungan framför stockholmålet styrde kurs på Zackrisson, som med en underbart behärskad liten törn på bollen satte den i nät långt utom räckhåll för Rudén.

Den utjämnade ställningen gav lagen förnyade krafter och det spelades på båda håll med en förlätad intensitet. Örgrytes lätta snabba, intelligenta forwards kommo allt oftare mot Djurgårdsmålet medan Stockholmskedjan icke någon gång kunde komma fram med den rätta klämnen. Schlaaf vände oavbrutet tillbaka mot eget mål innan han passade, och Söderberg hemföll till sin dödsynd, det evinnerliga, tidsödande tricsandet. Karlstrand och Johansson fingo upp goda anfall, men alltid brast det någonstans i det psykologiska ögonblicket.

Sedan Örgryte blivit i olyckligt tillfälle att visa hur en hörna icke skall göras, blevo de i den lyckliga ställningen att få visa hur mål skall göras. V. y. sände snett bakåt en Magnussonsk markboll och Zackrisson hade turen och nöjet att åter, elegant hårt åter välplacerat lägga en boll bakom Rudén.

Detta blev för mycket för Stockholmsarna, som genast ökade upp farten. Ett par verkligt goda tillfällen förstörde åter Schlaaf, och att annat, ännu bättre, en idealisk boll från Karlstrand, förstörde Alb. Andersson. Olsson sätter sig ånyo i respekt genom att med orubbligt lugn ta två bollar från Appelgren.

Magnusson och Karlstrand tura om att sköta

offensivstötarna, den förre för dagen lyckligare. Med Örgrytes center hos sig hade Djurgården kunnat skaffa sig ledningen, ty det sumpas ohyggligt i stockholmskedjans mitt.

Att förändra ställningen duga icke forwards till och vid halftid leder Öis sålunda med 2-1.

Andra halvtid karatäriseras av Örgrytes absoluta överlägsenhet. Ett intensivt regn, en hal, oberäknelig boll, en gemen otur och en alltmer bristande sammanhållning dömer stockholmarna till undergång, som tyckes oundviklig.

Sedan Djurgården gjort en visit hos Zander, är spelet åter förlagt till Djurgårdshalvan. Men det dröjer innan det blir något resultat, Magnusson, på vilken tyckes så mycket bero, hade kommit under Nordenskjölds kommando. Men så kom han ett tag förbi den energiske stockholmaren och straxt blev det farligt. En lång, låg passning svepte från hans fot in över plan, studsade i långa oberäkneliga tag ända till v. y. som snabbt och hårt satte in den invid närmaste stolpe innan Rudén hunnit dit ordentligt. Det var ett vackert mål, en pendang till Gotte Johanssons mål i finalen på Bengtsson, betalt kvitteras.

Djurgården kom åter upp i ett ryck och ett tag i ypperlig kombinerings; men Johansson såg inte upp, lade en passning framåt till Alb. Andersson, i stället för bakåt till två ommarkerade egna kamrater och så förspilldes den chansen.

Göteborgarna blevo inte svaret skyldiga, med Kristiansson som sista talare. Han gjorde om sin manöver från finalen — allt går igen, skulle Strindberg ha sagt — och gör ett 30-meters skott som går in omöjligt att ta.

4-1.

Ställningen varade sådan i tre minuter: Zachrisson ändrade siffran till 5, efter att åter ha tagit en elegant vänsterpass från v. y.

Örgrytarna voro vid detta laget i det allra bästa spelhumör. Publiken — när skall den då till slut bli annorlunda — hjälpte till med hån-glåpor mot sina egna och knäckte den moraliska styrkan, i samma mån som Örgryte bröt stockholmarnas fysiska.

Rudén hade det svårt. Ett nytt Kristianssonskott klarade han, men då Magnusson starx där efter gav Appelgren tillfälle att begå sjätte målet resignerade han och gav tappt.

Med 6-1 slutade matchen och Örgrytes lag hade åter lagt en säker grundsten till sitt rykte om en elva, som äger de allra största förutsättningar att bli ett av Sveriges allra bästa lag.

Forwardkedjan i Djurgårdslaget var för dagen omöjligt. Inte en kombination gick i lås, inte ett skott kom från dess män. Karlstrand och Johans-

Centralbadet

Simhallar! Tennishallar!

Drottningg. 88. Riks 1665. Allm. 6248.

Centralbadets

Såp- & Tvålfabriks A.-B.

O så'n två!

Tunnelgat. 14. Riks 9398. Allm. 28584.

Centralbadets

Tvättinrättnings A.-B.

Tvättning, strykning, pressning, färgning!

Hollandareg. 9. Riks 2259. Allm. 6219.

son spelade acceptabelt, Söderberg och Gustavsson dåligt, Shlaaf sämst. Med nöje såg man därimot Nordenskjöld, som arbetade med aldrig sinande energi. Med hans återinträde i laget få vi hoppas att det kommit till en vändpunkt i sin utveckling. Vicksell arbetade bra första halvtid, sämre andra. Ekberg tvärtom. Bådas träning är ännu icke avslutad, och det får man ursäktas. Backarna hade dagens hundgöra. Rent ut måste sägas att de spelade överdådigt särskilt Olsson, som räddade Djurgården från många mål. Backlunds utmärkta brytningar förstörde mycket på Örgrytes farliga högerving. Rudén slutligen har ingen del i målen, de voro alla omöjliga att ta, utom kanske det tredje.

ALA.

P. S.

Hoppas att matchens resultat för alltid slog ihjäl fabeln om "Djurgårdsvädet".

Forts. i nästa nummer.

Allmän Idrott.

Svenska Spelen.

Det var inte så många av de i spelen deltagande djurgårdarna som kunde nå någon placering och av pristagarna var det endast en, R. Wåhlin, som kom med, om vi nu undantager brottning och fotboll. Wåhlin placerade sig som tvåa som vanligt höll vi på att säga, med J. Westberg före sig. Tiden för segraren 2 t. 41 min. $\frac{2}{5}$ s. samt för Wåhlin 2:41.23, som synes inte stor skillnad.

Wåhlin gick hårt på slutet för att nå täten och hans ansatser nåddes så tillvida att det till slut var endast "Veslis" kvar, men så var banan inte längre och då så. — —

På 800 meter startade E. Höglund. Nådde först i försöksheatet 2:03.5, samt sedan i slutheatet, där han blev femte, 2:03.1.

* * *

Stockholmsdistriktets mästerskapstävlingar gingo den 12 och 13 augusti. Calle Jahnzon visade sig då riktigt på styva linan i det han "tog hem" både mästerskapet i släggkastning som i vikt-kastning. I slägga nådde han 42.84 och i vikt 9.66 det senare ett synnerligen gott resultat, Gösta Johansson, Fredrikshov nådde 660 cm. och tvåa R. Nystedt, Kronoborg, 651 cm.

* * *

R. Wåhlin var jämte O. Björck från Södermalms I. K. den 8 augusti i Kristiania och löpte maraton å bana. Björck vann med Wåhlin som tvåa, tid resp. 2:25.1 och 2:39.7. Trea blev Ax. Simonsen Norge, 2:51.7. Wåhlin var även i Köpenhamn den 20 augusti och deltog i Fredriksbergslöbet. Han måste dock utgå på grund av magkramp, R. Öhman Göta, vann på ny rekordtid.

* * *

På Svenska mästerskapstävlingarna i Malmö den 27 augusti hade Djurgården endast två representeranter nämligen C. Jahnzon och E. Nilsson, av vilka den senare startade för första gången i år. Han fick också se sig slagen med 8 cm. av B. Jansson Örebro som nådde 23:87 (12:82+11:05) II. E. Nilsson 12:65+11:14=23:79. C. Jahnzon deltog såväl i släggkastning som i vikt-kastning, men stannade på "jumboplatsen" i bägge. Resultat respektive 42:59 och 9 meter. K—e.

Adressförändringar torde anmälas till expeditionen eller till hr Petsén Allm. Tel. 1 27 v. 58 42 Riks 75 38.

Atelier Hedblom

Inneh.: M. HOLMKVIST

Regeringsg. 11, Stockholm

Allm. Tel. 224 11

Herrar Idrottsmän erhålla rabatt!

**Tågvirke - Flaggor - Block
Båtsmide - Fiskredskap**

**A. M. Bergqvists
Aktiebolag**

Riks 11 49 Biblioteksgatan 4 Allm. 9 85

Filial: St. Badstugatan 56 Allm. 233 38

En Idrottsman

BÖR ALDRIG DRICKA KAFFE:

Den mest närande och på samma gång mest välsmakande drycken är

THULE CACAO

Molin & Möcklin

Skrädderi-Etablisement

(CIVIL och UNIFORM)

Regeringsgatan 3 • Stockholm

RIKSTELEF. 47 39 - ALLM. TEL. 160 75

Hotell REISMAN

Klarabergsgatan 60
STOCKHOLM

..... Rekommenderas

Rikstelefon 59 55 • Allm. Tel. 187 87

Trefliga o. billiga rum, 1 min. väg fr. Centralst.

Vaktmästare möter vid tågen.

Widercrantz Tidtagareur

äro de bästa och billigaste

3 Kungsgatan 3

(andra huset från Stureplan)

Riks Tel. 55 13 Allm. Tel. 88 56

DJURGÅRDARE!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

Akt. Bol. Ruben Gelbord, Sportaffär

II Sibyllegatan II

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98

Riks Tel. 89 98

Simkostymer,
Simbyxor,
Simkuddar,

Fotboll och artiklar för Allmän Idrott.

BÄST hos

PER LANGBORG

H. K. H. Kronprin-
sens Hofleverantör

5 BIRGER JARLSGATAN, STOCKHOLM

Konfektions-Aktiebolaget

GERMANIA

Malmskillnadsgatan 25 - Götgatan 7

Rekommenderar sitt rikhaltiga lager
av HERR- & GOSSKONFEKTION
Obs! Sport- & Skyttekostymer Obs!

Förstklassig beställningsavdelning
Bemärk våra särskilt billiga priser

AKTIEBOLAGET WILH. BECKER

Kungl. Hofleverantör • STOCKHOLM

Färger, Fernissor, Kemikalier och Droger samt
Tekniska Artiklar.

*Antiseptiska sårmedel och Desinfektionsmedel,
Linimenter, Salvor, Plåster, Näringspreparater m.m.*

Förbands- och Sjukvårdsartiklar
Förbandslådor och Sjukvårdsskåp
Innehållsrika - Solida - Vålordnade
från Kr. 3:— till Kr. 145:—

V. N. Petsén

STOCKHOLM

Riddaregatan 19

Riks Tel. 75 38. Allm. Tel. ★ 127, ★ 58 42.

Rekommenderar sitt partilager af:

OMSLAGSPAPPER,

BINDGARN,

BORSTAR,

KORTVAROR

M. M. M. M.

Restaurant

Lilla Hasselbacken

DJURGÅRDEN - Rekommenderas

Hemtreflig festvåning för beställningar

OBS! Öppnas Söndagar 9,30 f. m.

Riks Telefon 102 99

Allm. Telefon 55 10

Grammofoner och plattor

Nyinkommet lager billigast.

REPARATIONER
verkställas, gamla utbytes.

Smålandsgatan 20

J. GOLDMAN

Kavajkostymer

Eleganta - Vålgjorda

Kr. 25:—, 28:—, 33:—, 38:—, 45:—, till 75:—

Paletåer • Ulstrar

Modernaste facon

Kr. 25:—, 29:—, 36:—, 40:—, 47:—, till 70:—

Sportkostymer • Gummirockar

FULLSTÄNDIG HERREKIPERING

Hamn-
gatan 5

UNION

Sluss-
plan 63